

ved en særlig Lov, Statsbanerne maatte være berettigede til at opføre Boliger, naar der er Bolignød. Jeg maa dog antage, at det ærede Medlem mener, at det skulde bevilges paa Finansloven. (*Lunn*: Selvfølgelig, det sagde jeg ogsaa). I Mod-sætning hertil vil jeg gerne gøre gældende, at jeg finder, at den Foranstaltning, her er Tale om, kræver en særlig Lov, fordi det er en ny, en hidtil ukendt Tanke. Det er ganske vist nok kendt i adskillige fremmede Lande, men her er det ukendt. Det er noget ganske nyt, man kommer ind paa. Dernæst vil jeg sige, at jeg vilde i mange andre Tilfælde sætte Pris paa, at store Afgørelser paa Statsbanernes Budget, paa § 27 i Finansloven, bleve afgjorte ved særlig Lov. Dette er imidlertid en Sidebemærkning.

Den Tanke, som ligger til Grund for Forslaget, har haft min Sympati i flere Aar. Jeg er særlig glad ved, at denne Tanke sætter Frugt. Jernbanekommissionen af 1898 — saavidt jeg husker, var det ærede Medlem ogsaa Medlem af denne Kommission — havde bl. a. den Tanke til Overvejelse. Jeg var Medlem af Kommissionen og endvidere Medlem af et Udvalg deraf, som blev sendt til Sverige og Norge for at gøre sig bekendt med Jernbaneforholdene der. Blandt de Ting, som særlig interesserede os, og som vi bleve glade ved at se, var disse Tjenesteboliger, som man havde indført i temmelig stor Udstrækning i Sverige. Alle var veltilfredse med dem, baade høje og lave, baade Jernbaneetatens Styrelse og Funktionærerne. Hvad vi den Gang hørte og saa, havde til Følge, at jeg i alt Fald ønskede noget lignende gennemført her i Danmark. Ved denne Lov begyndes der paa at gennemføre denne Tanke, ganske vist ikke i samme Form og endnu mindre i samme Udstrækning som i Sverige, men det er jo heller ikke det, det kommer an paa, det er en Begyndelse og efter min Mening en god Begyndelse. — I øvrigt finder jeg ikke heller nogen Anledning til at holde nogen lang Tale om Sagen. Den højtærede Minister har gjort Rede for Forslagets Indhold. Jeg vil blot henlede Opmærksomheden paa, at det oprindelig forelagte Lovforslag havde et dobbelt Formaal. For det første var det Hensigten at tilvejebringe Boliger paa Steder, hvor der virkelig var Bolignød, og hvor det var nødvendigt for Tjenestens Skyld, at Funktionærerne havde Boliger, bekvemt liggende i Nærheden af deres Virkekreds. For det andet tog Forslaget Hensyn til den Bolig-

nød, der kunde være adskillige Steder hist og her i Landet, hvor det for Personalet var vanskeligt at leje Boliger, i alt Fald til rimelige Priser, hvor det altsaa maa betale en høj Leje for daarlige Boliger. Dette sidstnævnte Formaal er skudt ud af Hensyn til den Kommission, den højtærede Minister nævnedes, en Kommission, som har under Overvejelse fælles Lønningsregler for Jernbane-, Post-, Telegraf- og Toldetaten. Det kan jo være, at denne Kommission ender med et Forslag i Retning af noget lignende som det, her foreligger. Under alle Omstændigheder er Bolig, Husleje osv. noget, som griber ind i Lønningsforholdene, og jeg kan derfor godt forstaa, at det ikke er heldigt at gribe ind i denne Kommissions Forhandlinger. Man kan altsaa vente, at der ad Aare vil foreligge Forslag om fælles Regler i saa Henseende. Jeg er som sagt glad ved den Begyndelse, her er gjort, og vil selvfølgelig anbefale det foreliggende Forslag paa det bedste.

Rasmussen-Vanddamgaard: Jeg behøver ikke at sige mange anbefalende Ord om dette Lovforslag, da det Grundlag, det hviler paa, i Virkeligheden anbefaler sig selv. Det er en sund, praktisk og human Tanke, her er ført frem: at opføre Tjenesteboliger for Funktionærer paa de Steder, hvor de have det behov. Jeg er vis paa, at de Funktionærer, som have Brug for disse Boliger, ville overordentlig glade derved. Jeg tror, at jeg ligesom det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (*Madsen-Mygdal*) tør udtale, at det er den rigtige Vej, Ministeren er gaaet, naar han har forelagt et særskilt Lovforslag, da det jo er en helt ny Opgave, man er kommen ind paa. Man vil nu faa at se, hvorledes denne Foranstaltning vil virke i Fremtiden. Mine Meningsfæller og jeg ere villige til at støtte Lovforslaget i dets Principper, og jeg vil derfor anbefale det til hurtig Fremme.

Tolderlund: I Tilslutning til de Udtalelser, der kom fra det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (*Madsen-Mygdal*) angaaende Forholdene i Sverige, vil jeg tillade mig at oplyse, at under Jernbanekommissionens Arbejde havde de Medlemmer, der undersøgte Forholdene i Sydtyskland, Lejlighed til at se et Forsøg, der var gjort i Stuttgart i Würtemberg. Der var fra Statens Side bevilget et Beløb paa 3 Mill. Mark til Opførelse af Tjenesteboliger for Personalet der i Byen, navnlig